

VECKOBLADET

Fredag 8 maj

Utkommer fredagar

1998

24:e årg.

16

Första maj i Lund 1998

Det blev en underbar dag:

Vänsterpartiet ber att få tacka både vädret och alla ni som var med för detta.

Första maj talen:

VB saxar ur två av talen, vi börjar med partisekreterare Lars Ohly

Första maj-firare!

För 150 år sedan skrevs den kanske mest poetiska politiska pamflett som någonsin publicerats. Karl Marx och Friedrich Engels skrev det kommunistiska partiets manifest som fortfarande läses och diskuteras av människor över hela världen. Manifestet tar sin utgångspunkt i en historieskrivning som bygger på klassernas kamp. Det är skrivet i en tid när demokrati fortfarande var en utopi

för många, när industrialismen började få genomslag i vår världsdel med ny klassindelning och hårdare utslagning som följd.

Den bärande tanken i Manifestet är att kapitalismen förminskar människor och förstör alla andra förhållanden än de som bygger på penningen. Och lösningen idag är densamma som för 150 år sedan - endast genom en demokratisering av produktionen och av ägandet över produktionsmedlen kan

jämlika och rättvisa villkor uppnås. Socialismens främsta beståndsdel är demokratin, folkmakten. Vårt firande på arbetarrörelsens högtidsdag är därför en hyllning till demokratin och ett löfte om fortsatt kamp för demokratisering.

Demokratin, folkstyret, uppfattas allt oftare som ett problem av det politiska etablissemanget. Kraven på effektivitet och handlingskraft anses viktigare än att besluten fattas demokratiskt. Denna attitydförändring hos eliten har ett tydligt samband med Sveriges medlemskap i EU. PG Gyllenhammar var anhängare av EU "som ett naturligt skydd mot våra egna politiker". Och folkpartisten Carl B Hamilton gratulerade nyligen de svenska medborgarna för att de skulle bli mindre beroende av sina valda företrädare när beslutet om riksbankens oberoende togs.

Vänstern måste gå den motsatta vägen. Vi vet att det bara är de redan mäktiga och röststarka som har något att vinna på att demokratin minskar. Vi vet att de som förlorar på inskränkningar av folkmakten är folket.

Därför är vårt ställningstagande mot Sveriges medlemskap i den

forts på sid 3

Två ägg till Jacob Nelson!

Kanske såg ni i fredagens, 17 april, tidning - SDS och DN - ett inlagt uppslag om reklamakarnas Gulddagstävling.

Den är fin inom branschen. SDS kommenterade dagen efter med stolthet på en av sina ekonomisidor att äntligen hade en skånsk byrå vunnit ett guldgägg - eller värpt - som man så fyndigt formulerade det. De var Ahlqvist & Co i Malmö, som tog det finaste ägget i annonsklassen. Man kallade också tillställningen för den svenska reklamvärldens Oscarsgala.

Som om det var något! Nästan en hel omelett gick till Lund. Jacob Nelson, ung man med lundabakgrund var copywritern mm bakom

guldgäppet i reklamfilms och i radioreklamklassen. Filmuppslaget kom från Diesel, jeans mm och radioreklamerna var beställd av Arla färskvaror. Byrån är Paradiset DDB. Att denna byrå vann nämnda klasser omtalas i en fotnot i sydsvenskans artikel, men inget om Jacob. Och på lundasidorna inte en rad. Jacob Nelson är så kreativ och framgångsrik att ryktet borde ha nått fram till varje någorlunda vaken localsida.

Pågens föräldrar förekommer däremot då och då. Hon som chef i kommunen och han senast, som ny ordförande i teaterföreningen.

RN

Dags för censur!

Vilken första maj! Sol och sommarvärme. Mer folk än på länge i demonstrationen. Fina tal av Lasse Ohly och Karin Svensson Smith som fick en att känna stolthet över att vara med i ett parti vars demokratiska, socialistiska och humanistiska politik spänner från lokalt engagemang för att rädda Sankt Larseparken, via kampen för en rättvis fördelning i Sverige, till det globala engagemang mot EU-byråkrati och MAI-avtal och för flyktningbarnen.

Desto tråkigare då med ett mindre men väl synligt inslag i tåget, omnämnt i bl a SDS, som stod i bjärt kontrast till allt detta. Den lilla grupp som kallar sig "Folkmakt" bar en stor banderoll i slutet av tåget med texten "Folkmakt-borgarslakt".

Även om parollen antagligen mest vittnar om barnligt oförstånd är den vämjelig och dessutom långt från allt som svensk arbetarrörelse och svensk vänster står och stått för. Det är fascister och i mindre omfattning små förvillade anarkistiska grupper som vill se slakt av människor. Vi har gott om kamrater, som vet vad det vill säga när en klass slaktar en annan. De vet också vem det är som i allmänhet slaktas först när bara det brutala våldet är det som återstår i ett samhälle: de egendomslösa och utsugna.

V har sedan länge eftersträvat en öppen hållning kring våra 1:a majarrangemang. De som velat ta med egna banderoller har fått lov att göra det, för den mesta utan granskning. Erfarenheten av hur fackliga- och Vietnamaktivister slängts ut ur S-tåg då deras banderoller har ansetts vara för radikala, har avskräckt oss från liknande agerande.

Och visst ska vi fortsätta att vara öppna. Visst ska tex syndikalister och SP:are få lov att föra med egna banderoller. Första maj tillhör hela arbetarrörelsen och vänstern och det bör präglade våra manifestationer.

Men några gränser måste vi ändå sätta. Det är helt oacceptabelt att det i arrangemang av V förs fram banderoller som framställer våld som något eftersträvansvärt och t o m uppmanar till slakt av människor.

För att återknyta till Lasse Ohlys tal: det är när socialismen utvecklas i demokrati som den är livskraftig. Därför, paradoxalt nog, någon mån, dags för censur!

Olof Norborg

Karin Svensson Smith på 1:a maj: Rättvisa ur ett lundaperspektiv (ett avsnitt ur talet)

När jag stod här 1:a maj 1995 framförde jag kravet på en lag om avveckling av en reaktor. En sådan lag finns nu. Sydkraft trilskas och kräver lika mycket i ersättning som två splittnya aggregat skulle kosta. I veckan som gick meddelades att risken för härdsmläta i Oskarshamn är betydligt högre än vad som tidigare hävdats. För oss i Lundatrakten är det numer ålderstigna kärnkraftverket i Barsebäck en källa till oro. Statens kärnkraftsinspektion har vid flera tillfällen riktat kritik mot säkerhetsförhållandena vid driften av reaktorerna i Barsebäck. Arvegods till kommande generationer produceras oavbrutet i form av radioaktivt avfall som måste vaktas i många årtusenden. Det kan man kalla för typisk icke-solidaritet med kommande generationer.

Luften i Lund - en fråga om rättvisa.

Lund har redan en hög andel cykelvad gällande persontransporter jämfört med andra svenska kommuner. Men eftersom över en fjärdedel av alla bilresor är kortare än tre

kilometer kan cykelandelen öka ytterligare. Det återstår åtskilligt innan Lundtrafiken är miljöanpassad. Vänsterpartiets gamla krav på en bilfri innerstad måste dammas av och föras fram igen. Att tillåta nuvarande trafikvolymer i tätorten är inte förenligt med att vårda det kulturarv alla de gamla fina byggnaderna i Lund representerar. För övrigt vårdar vi människor inte oss själva heller när den dåliga luften accepteras. Att minska biltrafiken i Lunds tätort är en rättvisefråga. Läser man Sydsvenskans lokalsidor glömmar man lätt bort att de billösa hushållen faktiskt är i majoritet. Köpmännen får komma till tals och med jämna mellanrum redogöra för hur de vill få sina egna intressen tillgodosedda. Det är orättvist att den minoritet av hushållen som är bilburna ska använda så mycket av det gemensamma mark- och luftutrymmet för sina transportbehov. *Det är dags för rättvisa!*

Lunds grönområden

Vid den här tiden på året är vill de flesta av oss vara utomhus. Favorit-

sysselsättningen varierar; spela fotboll, njuta av vårblommorna, skåda fågel, jogga, demonstrera eller något annat. För att kunna utöva dessa intressen behövs gemensamma gröna ytor. En klassisk vänsterståndpunkt är att värna om det gemensamma. I Lund behövs det nu ett aktivt försvar av de parker- och andra grönområden som finns. Valborgsmässofirande samlar många människor. I går förvägrades byalaget på Klostergården att få el från Ideon, vilket har varit brukligt förr om åren. Man misstänker genast att det var rädslan för att protester mot det planerade kurhotellet som motiverade beslutet. Jag är säker på att valborgsmässotålet i St Larsparken hördes av många Klostergårdsbor i alla fall. De kommer att försvara sin grönområden gentemot privat exploatering.

Ett annat grönt område som ger upphov till konflikter är Kungsmarkens golfbana. Det är sanslöst att det särintresse som golfarna utgör ska få lägga beslag på ett område en större del av Lunds befolkning borde ha tillgång till.

Det är många nyinflyttade på öster. Var ska de förlägga sin vår-picnic inom cykelavstånd? *Det är dags för rättvisa!*

Nord-Syd

Solidaritet med tredje världens fattiga är också utmärkande för vänsterpolitiken. Agenda 21 kanske ni förknippar med miljöomställning. Men detta FN-dokument handlar också om en omfördelning mellan nord och syd. Målet är ett rättvist miljöutrymme för alla som bor på detta klot Vänsterpartiet kräver höjt bistånd och borttagande av orättvisa handelsvillkor, även när det inte är opportunt att göra det. Det krävs systemförändring på internationell och nationellt nivå. Men liksom i fallet med det klorfria pappret kan vi konsumenter påverka med vår konsumtion. Det finns rättvisemärkning av varor från det södra halvklotet. Låt oss hoppas att rättvisemärket får samma genomslag som KRAV-märkning! För vad gäller förhållandena i världen råder ingen som helst tvekan: *Det är dags för rättvisa!...*

Ekonomisk demokrati under postindustrialismen

Fullmäktigesalen i Stadshuset var välfylld när Bo Rothstein talade och kanske satte någon kaffet i vrångstrupan när han gjorde upp med vänsterns ofruktbara fixering vid ägandet och dess betydelse för den ekonomiska demokratin. "Det finns ingen anledning att den, som äger skall bestämma! Och då spelar det ingen roll om det är Wallenbergarna eller löntagarfonder." Det finns inte heller något behov att socialisera produktionen!

På trettiofem minuter redogjorde Bo Rothstein för tankarna bakom ovanstående ståndpunkter och hann dessutom med ett par frågor. Sedan var det dags för avmarch.

Förbjud magiskt tänkande.

Rothstein hade ålagt sig själv tre restriktioner när han behandlade frågan om ekonomisk demokrati: 1. *Ödmjukhet* är på sin plats. Inte minst mot bakgrunden av att vi har ett sekel bakom oss som är fullt av misslyckanden på området.

2. *Förbjud magiskt tänkande.* Politiken och ekonomin kan inte förändras med besvärjelser eller genom att man önskar bort eller fram olika sidor av verkligheten. 3. *Sund empiricism* är en hjälp för förståelsen. Han gav exempel på forskning från tre områden som han stödde sig på:

a. Implementeringsforskning, som förenklat uttryckt går ut på att studera vad som verkligen blev av beslut om politiska reformer. "Hur blev det i verkligheten-forskning"

b. Samhällsstyrning, generellt teorier och forskning om detta och

c. Organisationsforskning - hur organisationer beter sig mm.

En närallgiggande fråga med tanke på diskussionens ämne är: "Varför blev det inget av löntagarfonderna i Sverige?" Rothsteins svar på den egna frågan var: Det var fel tänkt från början! En reform skall inte bara vara rättvis i sig utan det skall också finnas en procedurall rättvisa, som går ut på hur det hela skall genomföras och i fallet med löntagarfonderna: Man skall kunna föreställa sig hur det egna företaget påverkas. Det var betäcknande att ju längre man diskuterade fonderna desto mindre blev stödet i LO-leden.

Angreppssättet var också kapitalismens eget som bygger på att innehav av kapital är grunden för makt över produktionen. För att förändra måste man alltså flytta innehavet. Resultatet av sådana försök har som sagt varit varit uppmuntrande.

Vänd på kuttingen

Det finns kanske en annan väg, sade Bo R. Om vi ser på relationerna på arbetsmarknaden så kan man för det första inte äga arbetet! Slaveri är i princip förbjudet. Man hyr arbetskraft till produktionen och produktionen har med tiden blivit alltmer beroende av kunskapen hos de arbetande. Det är allra tydligast i s.k. spetsbranscher, men det märks nästan överallt. Den tid är över då man kunde plocka folk från gatan och sätta dem vid maskiner och nästan omedelbart få ett fullgott produktionsresultat.

Om kapitalet hyr arbetskraft. Varför kan man inte göra tvärt om: Att de arbetande hyr det kapital de behöver. Det finns idag massor av kapital till uthyrning/att låna. Ställer inte svenska finansinstitut upp kan man alltid låna utomlands. Man kan dessutom hyra in kvalificerad företagsledning om det skulle behövas. Mot denna bakgrund finns det inget, som ger kapitalet rätt att bestämma över produktionen.

Bo Rothstein illustrerade sitt resonemang genom att jämföra med innehav av obligationer. Genom dessa äger man en del av staten. Men det är ingen som hävdar att man därför skulle ha extra bestämmanderätt i stat eller kommun.

Tar sin PC och går

Det finns de som beklagar att ägandet har blivit alltmer anonymt. Inte Bo Rothstein. Det finns ingen anledning att beklaga att de gamla Wallenbergarna har ersatts av nya, som inte är industrialister. De gör enligt honom fullständigt rätt i att inte lägga sig i. De begriper ju ändå inget av produktionen. Den nödvändiga kunskapen finns hos de som arbetar och skulle ägarna börja bestämma tar man bara sin PC och går hem och startar eget!

Man kan kanske lätt föreställa sig att detta gäller i de mest avancerade företagen men Rothstein hävdade bestämt att det gäller även för bilproduktionen.

USA är här ett föregångsland. Tio procent av produktionen där sker i löntagarägda företag med

nedtonad ägarroll. Det är stora företag som United Airlines men givetvis också små. Välkända, som AVIS.

Är det då någon skillnad för de som arbetar? Det visar sig att sådana företag inte är så benägna att avskeda personal vid ekonomiska förändringar. Ett svenskt ex. är för övrigt Handelsbanken, där de anställda är storägare. Företagen är som grupp också mer demokratiska; har större löntagarinflytande och går hyfsat, som Bo R uttryckte det.

En närallgiggande konsekvens är alltså: "Vi tänker om! Vi behöver inte socialisera! Vi bara ökar antalet anställda i styrelserna"

Privatisering är ingen hit

Bo Rothstein gjorde också några intressanta utvecklingar om styrning av sjukhus, skolor och förskolor. För att det skall gå att styra dessa behövs tillräcklig och tillförlitlig information. Den finns hos de som arbetar i verksamheten och de lämnar den bara vidare om de kan lita på att den inte används mot dem. Annars mörkar de! Det är därför enligt Rothstein bäst att överlåta åt de anställda driva och utveckla sjukhusen, skolorna mm. Att privatisera är ingen "hit". Föräldraköoperativ är lite långsökt. Föräldrar har annat för sig än att driva förskolor. Producentkooperativ är däremot ingen dum idé. Så varför går t ex inte lärare samman för att starta en skola med det geniala konceptet: Förverkliga läroplanen?

Teckning: Göte Bergström 98

Övergrepp i parken

Valborgsbrasan i S:t Lars-parken höll på att få ett hastigt slut. Orsaken var att Ideon industripark av någon anledning inte ville ge denna 30-åriga tradition möjlighet att firas i år. Vi förvägrades tillgång till både bänkar och elurtag till högtalaren, som Karin Stensson behövde för sitt vårtal och damkören för sin sång. När marknadskrafterna genom Ideon tar sig sådana uttryck uppträder de som gamla träpatroner på sin tid. Dessa herrar direktörer har inte någon känsla för traditioner.

Valborgsmässöfirandet gick i år

under parollen, Rädda S:t Lars-parken. Arrangör var Klostergårdens byalag och Karin och Gunnar Stensson. Om de inte ställt upp hade det inte blivit något av. Landstinget har dragit in avdelningen och avskedat personalen som tidigare skötte firandet. Det var ändå rekordmånga som firade i år och när de fick höra om Ideons uppträdande spred sig vreden mot den orättvisa behandling. Bolaget har på detta sätt sått vind och får kanske skörda storm när parkfrågan skall behandlas senare.

Göte Bergström

Lönnroths skattefria

Johan Lönnroth har med rätta prisats i dessa spalter och vunnit allmän uppskattning för sina samtidigt idérika och realistiska förslag till förnyelse av vänsterens politik. Men helt immun mot politikens dåligheter tycks han inte vara. Läs här, det här är en interpellation riktad till statsrådet Thomas Östros om taxfree-försäljningen:

”Det är nu bara ett år och några månader kvar tills dess att taxfree-försäljningen inom EU planeras börja avvecklas.... 1700 arbetstillfällen kan komma att försvinna inom sjöfarten. Även de anställda inom flyget och turistnäringen i övrigt drabbas. Mot denna bakgrund vill jag fråga skatteministern vilka initiativ han är beredd att ta för att en rejäl konsekvensbeskrivning av taxfree-beslutet skall göras på EU-nivå samt vad han avser att göra för att mildra de negativa effekterna på sysselsättningen i Sverige.”

Johan Lönnroth är nationalekonom och man kan gissa att han själv på en halv timme skulle göra en fullt tillräcklig konsekvensbeskrivning: friställningar av kiosk- och serveringspersonal på en del färjelinjer, viss ökning av kiosk- och serveringspersonal på landbaserade verksamheter, viss ökning av personal i alkoholbutiker. Sörjer kanske Johan Lönnroth den skattefria försäljningen? Nej, det kan man väl aldrig tro. Däremot är det valår i år, och Transport, som tidigare organiserat en pinsam demonstration i ämnet i Bryssel, är en stark påtryckargrupp i Lönnroths Göteborgsvalkrets.

Och visst fick Lönnroth svårigheter i interpellationsdebatten den 27 april. Det hade varit bättre om han bara gått upp i talarstolen och sagt: Ah, det fattar ni väl, det ju val i september.

Sten H.

Första maj ...

europiska unionen i första hand ett ställningstagande för demokratin som styrelseform. Hela EU:s regelverk är exempel på motsatsen till den demokratiska motkraft som vi vill skapa. Till exempel saknas det absolut viktigaste demokratiska renlighetskravet: att en folkmajoritet ska kunna avsätta dem som fattar beslut.

*

Enligt FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna har varje människa rätt att söka fristad undan förföljelse, tortyr och krig i ett annat land. Samtidigt säger riksdagsmajoriteten att invandringen hit ska ”bestämmas av samhällsekonomin och av personens möjlighet till integration i det svenska samhället”. Enligt socialdemokrater och moderater har Sverige alltså inte längre råd med flyktingar.

I bakgrunden finns åter en anpassning till den politik som är förhärskande inom den europeiska unionen. Nu har en riksdagsmajoritet också beslutat att Sverige ska ingå i det så kallade Schengen-samarbetet. Formellt har Schengenavtalet inte med asylrätt att göra men avtalet förutsätter en gemensam yttre gräns och gemensamma regler för vilka som ska avvisas vid denna gräns. Därmed finns risken att svensk flyktingpolitik ”harmoniseras” med den mest restriktiva inom Schengenländerna.

Och som alltid drabbas barnen mest när de nya reglerna genomförs. Vi riskerar att se alltför splittrade familjer och barns asylskäl kommer att bedömas hårdare. Barnkonventionen tycks vara bra att framhålla i vissa sammanhang och för vissa barn, men för de gömda flyktingbarnen ska den inte gälla.

Det finns nog en och annan maktthavare som skulle behöva lyssna till Stig Dagermans dikt ”Flykten valde oss” från 1953:

Fågeln väljer flykten. Vi valde den icke. Flykten valde oss. Därför är vi här. Ni som ej blev valda - men ändå frihet äger, hjälp oss att bära den tunga flykt vi bär!

Bojan väljer foten. Vi valde att vandra. Natten var barmhärtig. Nu är vi här. Ni är för många, kanske den frie tryggsäger. Kan vi bli för många som vet vad frihet är? Ingen väljer nöden. Vi valde den icke. Den valde oss på vägen. Nu är vi här. Ni som ej blev valda! Vi vet vad frihet väger! Hjälp oss att bära den frihet som vi bär!

Det måste bli slut på jakten på asylsökande i landet. Den behandling som människor utsätts för när de kommer till landet är inhuman och vidrig. Vi är beredda att ändra på den flyktingpolitik som gjort invandrarverk och utlänningsnämnd till poliser och fångvaktare. Sverige ska inte vara ett land som är känt för att jaga barn, nonchalera människors förtvivlan och för att driva flyktingar till sjukdomar!

*

I vårt samhälle innehar männen den avgörande makten på alla nivåer. Enskilda kvinnor kan

Forts från sid 1

förstås ha både makt och inflytande, men kvinnor som grupp saknar makt och auktoritet. Detta mönster måste brytas om Sverige ska vara en demokrati värd namnet.

Trots att kvinnor och män i Sverige har formellt lika rättigheter är den politiska och ekonomiska makten ojämnt fördelad mellan könen. Det är hög tid att göra upp med den kränkande nedvärderingen av kvinnors arbete. Det är oförsvarligt att kvinnors löner är 30 procent lägre än mäns.

När välfärden urholkas, och det sparas och skärs ner i vården, omsorgen och skolan, ökar klyftan ytterligare mellan kvinnor och män. Kvinnor förutsätts öka sin redan höga andel av det obetalda arbetet med att vårda och ta hand om barn och gamla.

Det behövs en ny politik, en feministisk politik, för verklig jämställdhet och rättvisa mellan kvinnor och män. Det behövs en kraftfull omfördelning av makt, tid, arbete och pengar. Den socialism som vänsterpartiet arbetar för innebär mer än social och ekonomisk rättvisa. Den innebär också att män måste avstå från den makt och de privilegier som manssamhället har gett dem. Vänsterkamp för demokrati och rättvisa har lett fram till att vi insett att inte bara klassamhället måste bekämpas. Även grunden för kvinnoförtryck och ojämlikhet måste bekämpas. Annars blir den demokrati och socialism vi vill skapa endast halv.

*

Visionen om en värld med fria medborgare lever kvar. Ett samhälle ”vari envars fria utveckling är förutsättningen för allas fria utveckling”. Det handlar om makt och ägande. Det handlar om demokrati. Det handlar om socialism.

Optimistiska borgare har dödförklarat socialismen otaliga gånger. Men socialismen är nu inte så lätt att utrota. Den lever i människors förhoppningar om rättvisa och solidaritet över hela världen. Den existerar i människors tankar och i vreden över orättvisor, förtryck och usugning. Socialismen kan inte dö så länge som människor ser verkningarna av den sociala kapitalismen. Socialismen är alternativet för alla oss som inte erkänner samhällets uppdelning i över- och underklass, för oss som vägrar acceptera penningens makt över folkets val. Låt dem försöka dödförklara våra tankar och förhoppningar! Låt dem tro att de kan utrota hoppet om en rättvis värld! Socialismen kan inte dö om den utvecklas i frihet och under demokratiska former.

Man kan inte döda en idé. Man kan inte döda tankar och förhoppningar hos människor. Man kan slå ner och förtrycka och mörda, men visionerna om en rättvis och solidarisk värld kommer att finnas kvar så länge det finns orättvisor och förtryck. De visionerna är våra.

Leve demokratin!
Leve socialismen!

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan)

NY ADRESS.....

"Tydlighet i samarbetet ger bäst resultat"

I VB 14 uppmanade Roland Andersson till debatt, med anledning av att Vp i Lund skall anta ett kommunalt handlingsprogram i maj månad. Det är nu maj (första maj i skrivande stund) och jag har nu sorterat mina tankar kring Rolands inlägg, som jag fann mycket engagerande.

Roland skriver om samverkan och de resultat man både i Lund och på riksnivå uppnått genom samarbete över parti-gränserna. Inom det område jag arbetar till vardags (socialt arbete med barn och ungdomar) tror man mycket på samarbete idag, både mellan olika myndigheter och med föreningar o dyl. Detta samarbete ställer hårda krav på de olika representanterna att både verka för samarbetet samt vara tydliga i sina respektive roller.

När jag funderar över vad v uppnått på riksnivå under den senaste valperioden har jag svårt att få en klar bild. Jag minns inte att s talat om sitt samarbete med v eller vice versa. I Lund däremot känner jag till att samarbetet varit långtgående och detta är något som gör att jag vill fortsätta bo i Lund och att jag själv är beredd att börja arbeta kommunalpolitiskt.

Det är dock två punkter jag anser att vi bör arbeta mer med inom Vp i Lund, nämligen vår roll i det samarbetet samt resultat. För att börja med det senare läste jag ett ypperligt exempel på konstruktiv kritik i Sydsvenskan igår (läs 30 april). Det var civilingenjör Thomas Dellans som under "Inlägg" i C-delen gav förslag på hur LundaMaTs skulle kunna förverkligas. Ett förslag var bilpooler, som jag själv är positiv till eftersom jag anser mig i vissa lägen vara beredd att bil trots min partitillhörighet. Ett annat var elbussar, som man kan åka med från parkeringshus i stadens ytterkanter, vilket skulle lösa både uppgiften bilfri innerstad och tillgängligheten för de bil-, buss- eller cykelburna byborna. De två centrala parkeringshusen skulle kunna rivas och ge plats åt fler bostäder, så att ännu fler kan bo centralt i en miljö näst intill fri från avgaser (buss och taxi skulle få fortsätta köra i centrum tycker jag).

Min första punkt, vår roll som Vp i Lund, har en mer ideologisk prägel, men jag tänker ge praktiska exempel även här. S tappar röster medan V:s sympatisörer blir fler. Så har undersökningarna presenterats under den gångna valperioden. I Lund ökar antalet demon-

stranter i vänsterns första majtåg, medan socialdemokraternas krymper för varje år. Bakomliggande faktorer tycks vara regeringens satsning på att få ordning på den svenska ekonomin på ett sätt som ökar klyftorna i samhället i stället för att ta itu med de redan arbetslösa, utslagna, utsatta, resurssvaga och fattiga.

Roland skriver att fundamentalistiska krav i samarbetsituationer är skadligt för vänstern, eftersom det gynnar högerkrafterna. Jag menar att i ett samarbete är det viktigt att minnas särarten - även om man sedan går samman för att nå resultat. Men jag tror - och det här är viktigt - att vi når både tydlighet och resultat om vi är ett parti som klart uttalat står för rättvisa, miljö, solidaritet och jämställdhet, vilket är det vi som parti tror behövs för att samhället skall bli det vi vill att det skall bli. Detta skriver jag inte i första hand för att jag vill framhäva den traditionalistiska sidan av den interna debatt som pågår (och som bör pågå) i vårt parti, utan därför att tydligheten är en nödvändighet för att andra skall veta varför de skall rösta på oss. Tydligheten är dessutom viktig för att vi skall veta vad det är vi kompromissar bort när vi samarbetar och därigenom vet vi också vad som finns kvar att arbeta för. Resultat når vi sedan genom att våra alternativ till lösningar i dagens samhälle är någonting människor föredrar och därigenom får vi röster och mandat att vara med och påverka. I samarbetsituationerna är vi alltså klara över vad vi själva tycker - och om vi har en levande debatt i Vp i Lund vet vi dessutom var vi skiljer oss från andra vänsterpartister - och därigenom kan vi med öppna ögon kompromissa bort delar som är nödvändiga att sätta på vänt just då för att nå andra viktiga resultat.

För att återknyta till Thomas Dellans inlägg i SDS vill jag också poängtera vikten av att kommunalpolitiker i Lund drar nytta av att verka i en universtitetsstad. Han är ett ypperligt exempel på en kunskapskälla som bör uppsökas när man skall gå från dokument till handling. Däremot är jag, till skillnad från Roland, osäker på om det är kommunens uppgift att verka för det nödvändiga kunskapsutbytet mellan näringslivet och universitetet. Universitetet har, som man kan läsa i till exempel en artikel i första numret av Näringsliv i Lund, en tredje uppgift

(förutom utbildning och forskning), nämligen att samverka med det omgivande samhället i ex via modern teknik. Denna omvärldskommunikation arbetar man på att förverkliga genom ett projekt vid Informationsenheten. På det sättet löser man upp-giften på ett mer direkt sätt än om man skulle gå via kommunen, tycker jag. Lunds kommun har dessutom mig veterligen inte satsat särskilt mycket på modern kommunikationsteknik ännu, så där har vi ännu en rejäl uppgift att bita i.

Mari J. Fransson

Apropå förra

I förra numret skriver Finn om mig i sin spalt Från Tappan. Det framstår som om jag suttit och berättat för honom att hade det inte varit för kirskalet, så hade jag varit bortom vett och sans. På grund av att mitt företag Boklådan gick i konkurs ska jag ha mist min "mentala och fysiska hälsa", som jag sedan återfått tack vare att jag ryckt upp kirskalet "ursinne". Men detta är ju kvalificerat skvaller utan minsta sanningshalt, som jag borde fått en chans att stoppa innan det gick i tryck.

Finn är mån om att i sin spalt tala om växter och deras förmåga. Det är ett av hans många projekt. Där används i detta fallet jag för att exemplifiera en växts egenskaper. Att det blir en del broderande med sanningen för att artikeln ska bli skruvad på typiskt Finnvis, det tar Finn ganska lätt på. Det vet jag för jag har försökt tala med honom. När jag påtalar att jag uppfattar det som kränkande att en sådan bild av mig sprids i VB, genmäler han att han trodde jag skulle bli glad för att få komma i Veckobladet.

Det finns en fördomsfull inställning att man som företagare går i kvav med företaget vid en konkurs. Är det så att den drodas mer bland vänstermänniskor för att dessa så nyligen, om alls, börjat intressera sig för småföretagandets villkor? Risken är att man med Finns typ av förment harmlösa skrivelser bara befäster den bilden. Vi är många som saknar Boklådan och den saknaden råder man inte bot på med aldrig så mycket kirskalet, but life must go on.

Lena Lundgren

Vänstergrannar

Skall vi någon annan gång, i ett annat rum, i den flödande lustens hus med våra fingrar, läppar, tungor, röra vid varandra. Och inte vara rädda! Skall vi tända oss en eld och lyssna till blåsten från de stora haven som nynnur i ugnarnas svartnande benpipor, i de hudflängda träden. Den som nu gråter, gråter för att det är för sent att gråta.

Claes Andersson

På detta originella sätt: Med en dikt och en bild av partiordföranden möter det finska Vänsterförbundet besökarna på partiets hemsida på Internet.

Även Vänsterpartiet utlovar ett porträtt av ledaren och sekreteraren och viken på nätplatsen; SF har ordförande "Holgers hörna"; SV i Norge är bara allmänt informativa.

Men erkänn att finländarna är mest värtaliga.

RN

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN möte Må 11/5 kl 19.30 på partilokalen. Amne: Kommunalpolitiskt handlingsprogram.

RÖDA KAPELLET Sö 10/5 kl 18.45. Rep med Joakim. Före paus: Klankstudies + Peer Gynt. Efter paus: IM-repertoaren: 8, 25, 170, 173, 187, 188, 230, 271, 294, 318, 321, 349 och 252.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Rolf Nilson och Göran Persson.

Näste redaktör: Karin Blom.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123.

Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett.

Telefon till redaktörerna:
Karin Blom 046-14 16 12
Rolf Nilson 046-12 90 44
Gunnar Sandin 046-13 58 99
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.